

Què és la Comissió Internacional de Dret?

Una descripció de la Comissió Internacional de Dret en les Nacions Unides

Font: Nacions Unides

L'Origen de la Comissió

La Comissió de Dret Internacional (CDI) és un dels òrgans subsidiaris de l'Assemblea General de les Nacions Unides que es dedica a investigar, estudiar i recomanar canvis en el dret internacional per al seu desenvolupament progressiu i codificació. En redactar la Carta

de participants de les Nacions Unides en 1945, els governs participants es van oposar fermament a conferir a les Nacions Unides el poder legislatiu per a promulgar regles vinculants de dret internacional. No obstant això, van secundar fermament conferir-los poders més limitats d'estudi i recomanació.

D'aquí va néixer l'Article 13, Paràgraf 1 de la Carta de les Nacions Unides: "1. L'Assemblea General iniciarà estudis i farà recomanacions amb el propòsit de: "a. ... fomentar el desenvolupament progressiu del dret internacional i la seva codificació."

La CDI està composta per experts en dret internacional, que serveixen en les seves capacitats individuals en comptes de com a representants d'un país en particular. Aquests experts provenen de diferents sectors de la comunitat jurídica internacional, incloent-hi el món acadèmic, el camp de la diplomàcia, ministeris governamentals i organitzacions internacionals. Els membres posseeixen tant experiència pràctica com coneixement doctrinal en dret internacional.

Eleccions

Cada estat membre de l'ONU pot nominar un màxim de quatre candidats, dels quals només dos poden ser nacionals d'aquest estat membre. No pot haver-hi dos membres servint en la Comissió que siguin nacionals del mateix estat. També hi ha restriccions específiques per regió, és a dir, només pot haver-hi x nombre de membres d'Amèrica del Nord. Encara que l'elecció a la comissió no està restringida a nacionals d'estats membres de

l'ONU, cap nacional d'un estat que no sigui membre de l'ONU ha estat triat per a la comissió. En el cas de doble nacionalitat, es considera que una persona és nacional de l'estat en el qual exerceix habitualment els seus drets civils i polítics (article 2, paràgraf 3). El nombre de membres de la comissió ha canviat en les últimes dècades i ara és de 34 membres. Les eleccions es duen a terme mitjançant vot secret, i es necessita una majoria simple. Es poden realitzar més d'una votació si és necessari fins que tots els membres hagin estat triats per la majoria requerida. En cas d'empat per a un seient restant, l'Assemblea General celebra una votació restringida especial limitada a aquests candidats (del grup regional al qual s'assigna el seient) que hagin obtingut la majoria requerida i un nombre igual de vots. El Secretari General envia una carta als governs dels Estats membres informant-los sobre la pròxima elecció, indicant la distribució geogràfica dels seients en la pròxima elecció, assenyalant les disposicions pertinents de l'Estatut i cridant l'atenció sobre la data límit per a la nominació de candidats. Els noms dels candidats han de ser presentats per escrit al Secretari General abans del primer de juny de l'any de l'elecció (article 5). El mandat és de 5 anys.

Miembros Actuales de la Comisión

(serveixen fins el 2027)

Nom	Nacionalitat
Dapo Akande	GBR
Carlos J. Argüello Gómez	NCA
Masahiko Asada	JPN
Bogdan Aurescu	ROU
Yacouba Cissé	CIV
Ahmed Amin Fathalla	EGY
Rolf Einar Fife	NOR
Mathias Forteau	FRA
George Rodrigo Bandeira Galindo	BRA
Patrícia Galvão Teles	POR
Claudio Grossman Guiloff	CHI
Huikang Huang	CHN
Charles C. Jalloh	SLE
Ahmed Laraba	ALG
Keun-Gwan Lee	KOR
Vilawan Mangklatanakul	THA
Andreas D. Mavroyiannis	CYP
Ivon Mingashang	COD
Giuseppe Nesi	ITA
Hong Thao Nguyen	VIE
Phoebe Okowa	KEN
Nilüfer Oral	TUR
Hassan Ouazzani Chahdi	MAR
Mario Oyarzábal	ARG
Mārtiņš Pāparinskis	LAT
Bimal N. Patel	IND
August Reinisch	AUT
Penelope Ridings	NZL
Juan José Ruda Santolaria	PER
Alioune Sall	SEN
Louis Savadogo	BFA
Munkh-Orgil Tsend	MGL
Marcelo Vázquez-Bermúdez	ECU
Evgeny Zagaynov	RUS

El seu Treball i Exemples Passats

En la selecció dels temes en els quals enfocar-se per al desenvolupament progressiu del dret internacional, consideren propostes de la AG, així com dels estats membres de l'ONU, i de qualsevol òrgan principal de l'ONU a més de l'Assemblea General i qualsevol agència especialitzada o organisme oficial. En seleccionar temes per a la codificació, la CDI ha de considerar tot el camp del dret internacional. En la pràctica, la Comissió generalment busca el suport de l'Assemblea General abans de participar en la consideració substantiva d'un tema. La CDI s'enfoca principalment en el dret internacional públic. Alguns exemples de temes en els quals s'han enfocat en sessions plenàries passades inclouen: la protecció del medi ambient en relació amb conflictes armats, la protecció de dades personals en el flux transfronterer d'informació, i la jurisdicció extraterritorial.

Aquí a la dreta es mostra la llista dels membres actuals de la Comissió.

Font: Nacions Unides

Papers en la Comissió

Al començament de cada sessió, la Comissió elegix entre els seus membres al President, al Primer i Segon Vicepresident, al President del Comitè de Redacció i al Relator General per a aquesta sessió. El President presideix les reunions del ple, la Mesa i la Mesa Ampliada. Un vicepresident té els mateixos poders i deures que el President quan és designat per a reemplaçar al President.

El President del Comitè de Redacció presideix les reunions del Comitè de Redacció; recomana la composició del Comitè de Redacció per a cada tema; i introdueix l'informe del Comitè de Redacció quan es considera en el ple. El Relator és responsable de la redacció de l'informe anual de la Comissió a l'Assemblea. La Comissió ha emfatitzat que el Relator ha d'exercir un paper actiu en la preparació de l'informe (que és realitzat per la Secretaria).

La Comissió és un òrgan permanent i a temps parcial de l'Assemblea General. Els membres de la Comissió reben despeses de viatge i una assignació especial d'acord amb l'article 13 de l'Estatut de la Comissió. Es reuneixen anualment, i atès que el rol és de naturalesa a temps parcial, els membres de la comissió típicament no deixen les carreres que tenien abans de ser triats.

Estructura de la Comissió

- La Mesa, composta pels cinc funcionaris triats en la sessió, maneja l'horari i els assumptes organitzatius de la sessió.
- La Mesa Ampliada inclou als funcionaris electes, expresidents que encara són membres i Relators Especials. Aborda qüestions organitzatives més àmplies.
- El Grup de Planificació, establert en cada sessió, s'enfoca en el programa i els mètodes del treball de la Comissió. Sovint forma Grups de Treball per a tasques específiques com recomanar nous temes o millorar mètodes.
- Els Grups de Treball són essencials en el procés de formulació i recerca de projectes d'articles. Són òrgans subsidiaris ad hoc, significa que es creen segons sigui necessari. Són creats per la Comissió o el seu Grup de Planificació per a propòsits específics i amb diferents mandats. El mandat pot incloure la recerca inicial d'un nou tema o un procés més acurat de considerar projectes d'articles. Un exemple de temes en els quals podrien treballar inclouen la successió d'estats i la responsabilitat o responsabilitat internacional. Els Grups de Treball poden ser de filiació limitada o oberta, depenent de la naturalesa de la tasca. La composició d'aquests grups sovint roman consistent entre sessions per a assegurar la continuïtat, mentre que la filiació

limitada o oberta, depenent de la naturalesa de la tasca. La composició d'aquests grups sovint roman consistent entre sessions per a assegurar la continuïtat, mentre que la filiació del Comitè de Redacció pot canviar anualment.

- Típicament, el president d'un Grup de Treball és un Relator Especial per al tema. El punt de major participació dels Grups de Treball és al començament de l'elaboració de projectes d'articles. Exerceixen un paper molt important en el desenvolupament d'enfocaments i idees sobre el que la Comissió hauria de treballar, assegurant una proposta ben pensada per a un projecte d'article. Si un Grup de Treball realitza una redacció substancial, el seu producte final podria ser presentat directament a la Comissió en sessions plenàries, evitant el Comitè de Redacció per a evitar duplicacions o errors. En altres casos, el Comitè de Redacció pot revisar el text per a consistència i adequació del llenguatge. Els Grups de Treball també poden preparar versions revisades de projectes d'articles o proporcionar orientació sobre la seva formulació, que després es remeten al Comitè de Redacció. Aquest pas assegura que les propostes siguin acuradament elaborades i críticament revisades abans de la seva adopció formal.

Sessions Plenàries

Les sessions plenàries són per a:

- Considerar informes dels Relators Especials, Grups de Treball i el Comitè de Redacció.
- Decidir sobre la remissió de projectes d'articles al Comitè de Redacció i adoptar esborranys provisionals o finals i comentaris.
- Debats generals que ajuden a establir l'enfocament ampli de la Comissió sobre els temes, assegurant que els òrgans subsidiaris treballin en línia amb la direcció general de la Comissió.

Procés de Projectes d'Articles

Etapa Preliminar:

1. Nomenament d'un Relator Especial: Es nomena un Relator Especial per a liderar l'estudi i el procés de redacció d'un tema particular.
2. Pla d'Acció i Recol·lecció de Dades: Es formula un pla d'acció i s'envien sol·licituds de dades i informació rellevants a governs, organitzacions internacionals i la Secretaria per a recopilar la recerca i els precedents necessaris per al tema que estan considerant.

Primera Lectura:

1. Redacció i Debats en Plenària: El Relator Especial prepara informes i esborranys preliminars dels articles, que després es consideren en sessions plenàries i es remeten

al Comitè de Redacció per a la seva elaboració addicional.

2. Comentaris i Aprovació Provisional: Els projectes d'articles van acompanyats de comentaris detallats que inclouen precedents, opinions divergents i solucions alternatives considerades. Aquests esborranys provisionals, amb els seus comentaris, són aprovats pel Comitè de Redacció i el ple.

Segona Lectura:

1. Revisió: Després de l'emissió dels esborranys provisionals, es convida els governs a presentar les seves observacions per escrit. El Relator Especial estudia aquestes respostes, juntament amb qualsevol comentari dels debats del Sisè Comitè, i prepara un informe addicional amb canvis recomanats.

2. Finalització i Adopció: Els esborranys revisats són considerats i aprovats pel Comitè de Redacció. Els projectes d'articles finals, amb comentaris, són després adoptats per la Comissió en sessions plenàries. Aquesta etapa també inclou una recomanació sobre els pròxims passos, com convocar una conferència internacional per a examinar i potencialment adoptar els projectes d'articles com una convenció.

Els 2 Mandats de la CDI

Desenvolupament Progressiu del Dret Internacional – preparar projectes de convencions sobre temes que el dret internacional encara no ha regulat o en els quals el dret no està ben desenvolupat.

Codificació del Dret Internacional – crear un sistema de regles de dret internacional en camps on ja hi ha hagut una extensa pràctica estatal, precedents i doctrina.

Impacte del seu Treball

La CDI ha estat i continua sent de màxima rellevància en el camp del dret internacional a través d'un procés de clarificació, definició, desenvolupament i codificació del dret internacional. Ha exercit un paper directe en la cooperació i el desenvolupament global, així com en la promoció del multilateralisme entre les nacions. Servint com un enllaç entre experts acadèmics, la pràctica estatal i el procés de creació de tractats, la CDI ha tingut un impacte profund i durador en el camp del dret internacional. Han redactat nombrosos tractats i convencions fonamentals, incloent-hi: la Convenció de Viena sobre el Dret dels Tractats (1969) que regula els tractats entre estats. Un altre exemple del seu treball són els Projectes d'Articles sobre la Responsabilitat de l'Estat per Fets Internacionalment Il·lícits (2001): si bé encara no és un tractat vinculant,

aquests articles han estat molt influents en la conformació de la pràctica estatal i la jurisprudència internacional. La CDI ha modelat el marc legal que guia el comportament estatal i influït en la jurisprudència internacional, ja que el seu treball és sovint citat per corts i tribunals internacionals. A més, la CDI promou la concordança entre les lleis nacionals i internacionals i facilita la resolució de disputes oferint principis legals clars i eines com la interpretació de tractats. La CDI

adapta contínuament el seu treball per a abordar els desafiaments globals contemporanis, com el ciberdelicte, el canvi climàtic i el dret humanitari internacional, assegurant que el dret internacional evolucioni en resposta a crisis modernes. Finalment, la CDI ajuda a avançar l'erudició legal a través del seu treball, que és estudiat extensament per acadèmics a tot el món.

Karla Perdomo Núñez
Estudiante de Asuntos Globales
Universidad de Yale

Fonts de referència:

- “Chapter IV: The General Assembly (Articles 9-22).” United Nations, United Nations, www.un.org/en/about-us/un-charter/chapter-4. Accessed 3 July 2024.
- “International Law, Codification, Legal Affairs, Commission, ILC, Instruments and Reports, Yearbook.” United Nations, United Nations, legal.un.org/ilc/photo_members.shtml. Accessed 3 July 2024.
- The Work of the International Law Commission. 1. United Nations, 2012.

Publicat per

**Associació per a les
Nacions Unides
a Espanya**
United Nations Association of Spain

Amb el suport de

**Generalitat
de Catalunya**